

מכתבים

אני האיש!

נחרתי עד עופק לבי למקרא מכתבו החצוף והשקרני של מר סאנזן פראנק (העולם הזה 1213), בו הוא טוען כאילו הוא נתן את ההר ראה לעסקי הבייש הר ידוע.



האמת היא שאת ההוראה נתתי אני. אני הוא "הארם הר רביעי", שתפקידו נשמר בסוד כל-כך כמס שטאסור אפילו להוכיח את קיומו. אני מרשה לכם להוד כיך אותי להבא כי שם — נ —

רבינוביץ

אני תובע במפני גניע הוסיפו אותי לוועדתחקירה משפטיה, כדי שאוכל להוכיח כי אני, ולא מר פראנק או מר פרס, נתתי את ההוראה. משה רבינוביץ, תל-אביב

כמלה חיונית

הנני מסודנסית למרעי-הטבע, שנה ב', באוניברסיטה העברית בירושלים. כסמלתי "שעבר, ובהווה סמלת כסילואים, הנני מקללת בכל עת מצוא צולקריאה, "לשרות מילואים פעיל וחיוני" — המוללה הרפסה, מקירות, מיליוספסים או כמלה, וזאת תוד תקופת הלימודים.

אומנם קיימת ועדה פורמאלית, המשחררת תלמידים מתקופתמילואים העולה על 14 ימים רצופים (נמ זה לא תמיד), אך ספקי העבא עוקפים ועדה זו על-ידי קריאה מפורצלת לתקופות יותר קצרות, או על-ידי הוכפת המילה "חיונית".

מדוע ילמדו חברינו, בני שכבות יותר אמידות, בחוג-לארץ — בתנאי לימודים יותר נוחים — עם אפשרות, לעשות היים, בעוד אנו נאבקים עם שכר-הלימוד העולה, לשיי המחיה בירושלים, וצח"ל? בסופו של דבר עוד יתבדלו חברינו כ"מומחים", ות כופס להם עבודה מעויינת. מטעמים מובנים, אינני מציינת את שמי. קוראה נאמנה, תל-אביב

הנודדים בא לישראל

אם יקום בקרוב טעירונו נודדים בישראל, או זה בלי שום ספק יהיה הודות לכתבו היכם (העולם הזה 1200 והלאה). הרבה אנשים וכיניהם גם אני, יורו לכם על נכ יונכם להסכים את הרעיון בעניין זה רב, נא להעביר את מכתבי לנכרת אירוה, יוזמת המועדון הישראלי.

ש. מילולר, תל-אביב

העולם הזה יעביר את מכתבו של הקורא

היילור, יחד עם עשרות רבות של פניות אחרות שנתקבלו.

קשיים לקשי

אין זה נכון שגורשתי או סולקתי כבאר בפארים. האמת לאמיתה היא כלהלן: כידוע, חיוב כל עובר באירופה לשיי עימו שריון עבודה מהממשלה. את העבודה בכאר "שחרדה" קיבלתי בחלו רשיון, מיד עם בואי לכאן. אחרי 12 יום הוכרר לי העינין עם רשיון העבודה, ונאלצתי להספיק לעבוד עד אשר יאקבלו בינתים רשיון לי חוזה-עבר רה בכאר כשם כניטיקלאב, ועם החוזה הזה קיבלתי רשיון-עבודה. הכאר הנ"ל נמצא בשאנו אליוה, ואני מופיע בו עם ז'אק קונסטנטין. אנב, הופעתי כנציגת "סול-ישראל" בי ברסל, ולאחר מכן בתוכנית של ז'אק די כאל, "נאז שאנז-אליוה". הופעתי כיש ראלות, ולפי מחיאות-הכפים ייצגתי כראוי את הארץ. עליזה קשי, פאריס, צרפת

הבן האוכר נימצא

מהו מעשה המיסתוריון שאתם עומפים בו את שרותו של הצייר שלום רייזר בצרפת. שאתם קוראים לה, "תקופת היעלמות סמר שכת" (העולם הזה 1211) עד כמה שידוע לי, בילה רייזר בדרום צרפת, בחברתם של אישים מפורסמים ואמנים נודעים, כמו שגאל ופיקאסו, ויש לי אפילו צילום היכול להוכיח את הרבר.

אביטל אורי, תל-אביב

הצייר רייזר בחברת פאבלו פיקאסו — ראה תמונה.

הצייר רייזר בחברת פאבלו פיקאסו

ראה תמונה.

הצייר רייזר בחברת פאבלו פיקאסו

ראה תמונה.

הצייר רייזר בחברת פאבלו פיקאסו

ראה תמונה.

הצייר רייזר בחברת פאבלו פיקאסו

ראה תמונה.

הצייר רייזר בחברת פאבלו פיקאסו

ראה תמונה.

הצייר רייזר בחברת פאבלו פיקאסו

ראה תמונה.

הצייר רייזר בחברת פאבלו פיקאסו

ראה תמונה.

הצייר רייזר בחברת פאבלו פיקאסו

ראה תמונה.

הצייר רייזר בחברת פאבלו פיקאסו

ראה תמונה.

הצייר רייזר בחברת פאבלו פיקאסו

ראה תמונה.

הצייר רייזר בחברת פאבלו פיקאסו

ראה תמונה.

הצייר רייזר בחברת פאבלו פיקאסו

ראה תמונה.

הצייר רייזר בחברת פאבלו פיקאסו

ראה תמונה.

הצייר רייזר בחברת פאבלו פיקאסו

ראה תמונה.

הארם השלישי

מכתבו של הקורא מ. ילום (העולם הזה 1211), בו שאל מה זהותו האמיתית של "הארם השלישי", הגיע אותנו לתיבת שורות אלו.

מכירים אנו את זה האחרון היטב, כי הגנו שותפים לשיכוננו הנוכחי, אך קשה לכתוב על הארם, אישיותו, מעשיו ועברו, כאשר כובד מישקלה של הצנזורה מומעל בכל הקשור אליו.

דבר אחד ניתן לומר: רק ארם המשובכע בצידקתו ובנקיון-כפיו, יכול ומעו לעמוד נגד אותו מנגנון סמלתי כביר ועצום, אשר שם עצמו למטרה להחזיקו מאחורי סורג ובריה, כל עוד הרבר ניתן.

אין סודר טוב כבית-הכלא כדי להכיר ולבחון את אופיו ותכונותיו של ארם. אסירי בית-הסוהר, בו מוחק "הארם הר שלישי", יהודים וערבים כאחד, על שומרו ומנהליו, למרו להכירו, לכבדו, להעריכו ולהאבדו.

לזכותו אנו זוקפים את עיצוב המות חיינו בכלא, ושיפור תנאינו לתנאי-אנוש. אמונתנו בארם באשר הוא ארם, מקור לנו לתיקוה שלא הכל רעוב בממלכת בירונרו. זהו "הארם השלישי", מר מ. ילום, לוחם ללא חת, ויריבו כמוהו בישראל

מספר אסירים, בית הסוהר

מכתב זה, שהוגנב מבית-הסוהר הנדון, הגיע למערכת בדואר אזרחי, אחרי שנשלח מאחת מעריי-השדה.

מה שמתוה, מתוה

קראתי בהתעניינות רבה בגילון "העולם הזה" (1212) על שיר שפר חיים חפר (אנב), ארם נעים מאוד בשחה פרטית) כתב ושי אני מסרתי אותו ל"דבר" כשיר אשר נכתב על-ידי יהודי בברית

המועצות, (ביום ב' מצאתי את הסיפור, בשיפורים ושיכלול לים ניכרים, ב"קול העם", מבלי שעתה העמלים יצינו את המקור. אני לא רר צה לכספר, אבל יש נבול לכל). הסיפור עצמו מעניין ומותח, אך העובדות, אם איכפת לכם, הן כי אלה:

(א) מר חיים חפר לא כתב את השיר הזה. (ב) השיר הזה נכתיב על-ידי יהודי בברית-המועצות.

(ג) אני הכאתי את השיר ארצה, מסרתי אותו לכתב "דבר", ואמרתי שהוא יכול לרדפיסו, בתנאי שלא יזכיר את שמי, וזאת מתוך שלוש סיבות:

1. רציתי לשמור על יחסים טובים עם ממשלת ברית-המועצות, ולא רציתי שיצא לי כפרסום של מכתבי שירים. 2. הבטחתי לפרסם ב"ידיעות אחרונות" את כל החומר בקשר לסיורי בברית המועצות, אך לא רציתי לפרסם את הי שיר הזה, מאחר ששירים מסוג זה כבר נדפסו לא אחת בעתונות הישראלית.

3. יחסי עם "הדבר" הם כאלה שאפילו אם הייתי מביא ארצה את כל יהדות ברית-המועצות, הם היו עושים הכל כדי לא לפרסם את שמי, ושמי, אחרי הכל, הוא פחות חשוב מאשר השיר עצמו.

(ד) מר חיים חפר, שהיה נוכח בשעת מסי רת השיר לכתב "דבר", עשה את אשר עשינו לא אחת לפני כן. בהודמנות ראשונה הוא התחיל להפיץ שהשיר, אשר עומר לר הופיע ב"דבר", הוא מעשה ידיו — הלואי שתקוצצנה! (פעם בוליתי מיד אחר של אושר בסבריה, לאחר שהצלחתי לשכנע כמה מנגות המקום שאני כותב את "הסודר השביעי". עד היום קוראים לי שם נתן א.)

(ה) אינני טוען שאנחנו לא מסוגלים למתוח עתון מכובד, אילו רצינו לעשות זאת, היינו מסורים לעתון במסירה כזה שיר נדיר של יל", נאמר. זו היתה בולה להיות מתיחה, אך לכתוב שיר ולמסור אותו בשם יהודי בברית-המועצות, זה סתם שיקר, (ועל ההבדל בין שיקר למתיחה, עיין ב"ילקוט הכובים").

(ו) בסיכום המתיחה שמתחנו כביכול את "הארם השלישי", הוא עצמו מתיחה, אשר נועדה לר חונ מצומצם של חוליינש ועשתה לה, להפתעתנו, כנפיים — הלואי שתקוצצנה!

דן בן-אמוץ, ירושלים

ועכשיו זו לא מתיחה?

אילן גרד בכאר

כתבתם על המאורע המצער שאירע בי אוניברסיטת כראילן, כאשר התנפלו על כתב "העולם הזה" בשעת הרצאתו של שר שמעון פרס (העולם הזה 1218), עשתה עוויל לסטודנטים של מוסד זה.

כער ראיה, הנני מעיר כי המתנפלים העיקריים לא הוו סטודנטים, אלא אישים שבאו עם מר פרס. אני מניח שהם שמררי ראשו.

י. ג., סטודנט, כראילן

אני מכין מדוע אנשי פרס היכו את הכתב

— זה אופיים. אני מכין מדוע כתב "העולם הזה" הסתנו למקום — זה תפקידו. אך מה שזיעזע אותי הוא יחסם של מאות הסטודנטים שהיו עדים לתקרית. מסתבר כי לא התערבו, לא מחו, לא עזבו את האולם לאות מחאה, ולא נירשו את הנואם. ריבוננו של עולם, איזה דור גדל לנו בארץ!

חיים גור, ירושלים

יש לשנות את שמו של המוסד ל"באר אילן"

— ונקבל מקום המתאים ללא ספק יותר להתקפות של כריונים, על צ. ירושלים

חיים גור, ירושלים

יש לשנות את שמו של המוסד ל"באר אילן" — ונקבל מקום המתאים ללא ספק יותר להתקפות של כריונים, על צ. ירושלים

חיים גור, ירושלים

יש לשנות את שמו של המוסד ל"באר אילן" — ונקבל מקום המתאים ללא ספק יותר להתקפות של כריונים, על צ. ירושלים

חיים גור, ירושלים

יש לשנות את שמו של המוסד ל"באר אילן" — ונקבל מקום המתאים ללא ספק יותר להתקפות של כריונים, על צ. ירושלים

חיים גור, ירושלים

יש לשנות את שמו של המוסד ל"באר אילן" — ונקבל מקום המתאים ללא ספק יותר להתקפות של כריונים, על צ. ירושלים

חיים גור, ירושלים

יש לשנות את שמו של המוסד ל"באר אילן" — ונקבל מקום המתאים ללא ספק יותר להתקפות של כריונים, על צ. ירושלים

חיים גור, ירושלים

יש לשנות את שמו של המוסד ל"באר אילן" — ונקבל מקום המתאים ללא ספק יותר להתקפות של כריונים, על צ. ירושלים

חיים גור, ירושלים

יש לשנות את שמו של המוסד ל"באר אילן" — ונקבל מקום המתאים ללא ספק יותר להתקפות של כריונים, על צ. ירושלים

דורמפון
השמן ללא סבון

עורי צח, עורי רך!

הסבון ללא סבון

רצוי להשתמש בדורמפון על ידי טוב

97805 מלניר

הפתרון לפצעי בגרות

25%

CLEO
CHEMICAL LABORATORIES

מנקה ומרענן את עור פניכם תוך זמן קצר!

נפתחות כתות חדשות ב-8.1.61

- ★ לבחינות מוקדמות דצמבר 1961, בתוספת קורסים מיוחדים לאנגלית ומתימטיקה.
- ★ לבחינות כגרות דצמבר 1961.
- ★ קורס מיוחד לאנגלית ומתימטיקה לבחינות כגרות מאי 1961.

הסתד' הסטודנטים של האוניברסיטה של ת"א

979 קידדי ממשלה וחיילים — הנחה לפנות בשעות 8-6 בערב

פרכים ופרסמה כבינו:
בי"ס "בן-יהודה"
רח' אנטוקולסקי 4, תל-אביב
מאחורי הדואר באבן-גבירול

תיכון ערב בתת מוקדמות-כגרות

כל יום חמישי...